

Abstrakt

V této diplomové práci se zabývám institutem nabytí od neoprávněného, který je prolomením římskoprávní zásady *nemo plus iuris ad alium tranferre potest quam ipse habet*, v českém překladu, že nikdo nemůže na jiného převést víc práv, než sám má.

Nabytí od neoprávněného tak zasahuje do ústavně zaručeného práva vlastnit majetek a je proto důležité, aby jej právní úprava dostatečně reflektovala, kdy ne vždy tomu tak bylo. V diplomové práci se zabývám především vývojem tohoto institutu, zásadami, které jsou s tímto institutem spojeny a zejména analýzou a popisem současné právní úpravy.

Práce je rozdělena do čtyř kapitol, kterým předchází úvod. Kapitoly se dále člení na podkapitoly, které mají podrobněji rozebrat dané téma. Práce je zakončena závěrem.

V první kapitole se zabývám obecnou problematikou věcných práv. Dále zde rozebírám institut vlastnického práva, jeho ústavní východiska, definici i způsoby jakým je možné vlastnictví nabývat.

Druhá kapitola je koncipována jako popsání historického vývoje nabytí od neoprávněného. Rozebírám nejdříve období římského práva, zejména pak kladu důraz na zásadu *nemo plus iuris*. Dále pokračují přes vývoj v germánském právu, až ke kodifikacím v 19. století. Zde se zabývám třemi velkými kodifikacemi ABGB, Code Civil a BGB. V rámci chronologického postupu je pak ještě rozebrána úprava za účinnosti předešlého občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. a za obchodního zákoníku.

Třetí kapitola je nejdůležitější kapitolou celé diplomové práce. Jsou v ní rozebrány důležité zásady jako je zásada dobré víry, zásada *vigilantibus iura scripta sunt*, zásada ochrany nabytých práv a střet dobré víry s vlastnickým právem a zásadou *nemo plus iuris*. Dále se v kapitole snažím rozebrat celý institut nabytí od neoprávněného, tak jak je upraven v současném občanském zákoníku. Jsou zde rozebrány a vysvětleny ustanovení, která se k tomuto institutu váží.

Čtvrtá kapitola se ve stručnosti zabývá právní úpravou tohoto institutu u našich německých sousedů.